

I N H O U D

PARELS VAN WIJSHEID	135
Tafel aan Siyyid Mihdíy-i-Dahají (Tablets of Bahá'u'lláh revealed after the Kitáb-i-Aqdas)	
HET VOORBEELD	142
Karakterschetsen uit het leven van de Meester.	
DE WAAG IS INGESTELD - Enkele gedachten bij de publicatie van de Kitáb-i-Aqdas - door Udo Schaefer .	144
DE KALLIGRAFIE VAN MISHKÍN-QALAM - deel I	156
- door Julie Oeming Badiée en Heshmatollah Badiée	
HET EERSTE UUR: Nanning George en Anna Suzanna Enzlin-Fiddelaar	165
BOEKBESPREKING: De wondere wereld van Belcampo - De keuze uit zijn werk	172
INTERNET	177
MET ANDERE WOORDEN ...	178
AANKONDIGING: Werkgroep Interreligieuze Samenwerking	179

"DE WAAG IS INGESTELD":¹

Enkele gedachten bij de publicatie van de *Kitáb-i-Aqdas*²

Udo Schaefer

"Dit Boek is een hemel die Wij hebben getooid met de sterren van Onze geboden en verboden... Zeg: O mensen! neemt het met overgave in uw hand... Bij Mijn leven! Het is neergezonden op een wijze die de menselijke geest verbaast. Waarlijk, het is Mijn belangrijkste getuigenis voor alle mensen, en het bewijs van de Algenadige voor allen die in de hemel en allen die op aarde zijn... Gezegend het gehele dat de zoetheid eruit proeft en het oog dat doorgrondt welke schatten erin zijn verborgen en het begrijpend gemoed dat de toespelingen en mysteriën onderkent. Bij God! De majesteit van hetgeen erin is geopenbaard is zo groot en de openbaring van de verhulde aanduidingen is zo ontzagwekkend, dat bij een poging het te beschrijven, de lendenen van uiting beven... Dit Boek is geen ander dan de aloude Lamp van God voor de gehele wereld en Zijn rechte pad voor de mensen. Zeg, het is waarlijk de Dageraad van goddelijke kennis, wist gij het slechts, en het Dageraadsoord van de geboden van God, begreep gij het slechts... Zeg, dit is de geest van de Geschriften die in de Pen van Heerlijkheid is geblazen, waardoor de gehele schepping in verbijstering is geraakt, uitgezonderd diegenen die zijn ontwaakt door de bezielende geur van Mijn tedere barmhartigheid en het zoete aroma van Mijn milddadigheid die al het geschapene doordringen."

(Bahá'u'lláh, aangehaald in "Synopsis en Codificatie", p. 13, 14 en 20)

In deze verzen, waarvan de meeste uit de *Kitáb-i-Aqdas* komen, getuigt Bahá'u'lláh Zelf van de uitzonderlijke rang en de unieke positie die de *Kitáb-i-Aqdas* bekleedt binnen het geheel van Zijn werken. Dit Boek, zoals Shoghi Effendi verklaarde, "overtreft alle in de wereld bekende heilige geschriften op unieke en onvergelykbare wijze".³ Het is het centrale Boek van de Openbaring, de "*Umm al-Kitáb*", het "Moederboek".⁴ Er is naar verwezen in de *Kitáb-i-Iqán* als "*het Boek*

1 *Bloemlezing*, XVII (p. 27).

2 Dit artikel is onderdeel van het inleidende hoofdstuk van een ongepubliceerd manuscript dat de auteur heeft opgesteld voor lezingen over de *Kitáb-i-Aqdas*.

3 *God Schrijdt Voorbij*, p. 223.

4 *Kitáb-i-Aqdas*, 103; vgl. Qur'án 3:4; 13:40; 85:22.

waar alle Boeken van vroegere Beschikkingen beslist naar verwijzen, het Boek dat van al deze Boeken het meest verheven is".⁵ Shoghi Effendi heeft het geprezen met verheven bewoordingen: "... de voornaamste verzamelplaats ... van de Wet die Jesaja reeds had voorzien en die de schrijver van de Apocalypse reeds had beschreven als de 'nieuwe hemel' en de 'nieuwe aarde', als 'het tabernakel van God', de 'heilige Stad', als de 'bruid', het 'nieuwe Jeruzalem dat neerdaalt van God'".⁶

In contrast met de gewichtigheid van dit werk en zijn unieke rang staat de interesse die de bahá'ís ervoor hebben getoond, zoals blijkt uit de schaarste van seminars, lezingen en cursussen erover. Dit is geheel geen verrassing, aangezien we tot dit jaar [Engelse vert.: 1992] geen authentieke vertaling van de complete tekst in een belangrijke westerse taal hadden. Ongeveer éénderde van het Boek is vertaald en uitgegeven door Shoghi Effendi, voornamelijk in de *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*.⁷ In deze selectie kunnen de passages gevonden worden waarin Bahá'u'lláh de basis van Zijn wetgeving uiteenzet die, samen met het concept van progressieve openbaring, uiteengezet in de *Kitáb-i-Iqán*, de kern van een Bahá'í theologie vormen.⁸

De *Synopsis en Codificatie*, gepubliceerd in 1973 door het Universele Huis van Gerechtigheid, bevat deze zelfde door Shoghi Effendi vertaalde passages. De Beoeder koos als één van de doelen van de 'Tienjaren Kruistocht' voor het Wereldcentrum de codificatie van de wetten en verordeningen van de *Kitáb-i-Aqdas*, en hij liet een opzet achter van een synopsis en codificatie in het Engels, en notities in het Perzisch toen hij in 1957 overleed. Bepaalde passages, die later zijn vertaald en gepubliceerd onder auspiciën van het Universele Huis van Gerechtigheid en vervolgens gepubliceerd, zijn daarin niet opgenomen. Het was Shoghi Effendi's wens dat deze *Synopsis en Codificatie* zou dienen als een "essentiële inleiding"⁹ op de volledige vertaling en publicatie van het Heiligste Boek, compleet met uitvoerige aantekeningen en gedetailleerde verklaringen.

De bahá'ís zouden er goed aan doen om voorbereid te zijn op deze gebeurtenis, die het Universele Huis van Gerechtigheid heeft beschreven als een "monumentale

5 *Het Boek van Zekerheid (Kitáb-i-Iqán)*, p. 112.

6 *God Schrijdt Voorbij*, p. 223.

7 Hoofdstukken 37; 56; 70-72; 98; 105; 155; 159; 165.

8 Met de term theologie wordt bedoeld elk methodisch, analytisch, systematisch denken over de goddelijke Openbaring. Over het concept "Bahá'í theologie" zie Jack McLean, "Prolegomena to Bahá'í theology", *Journal of Bahá'í Studies* 5:1, [1993?], en Robert Parry, "Philosophical Theology in Bahá'í Scholarship", *Bahá'í Studies Bulletin* 6:4-7:2, 1992: 66-91.

9 Zie *Synopsis*, p. 18.

prestatie die alleen en door zichzelf een nieuw stadium zal inleiden in de evolutie van de Bahá'í wereld".¹⁰ Zo een wereldschokkende ontwikkeling stelt de bahá'ís voor een tweevoudige uitdaging. Ten eerste, zij moeten zelf het "met overgave in de hand nemen"¹¹, een Boek bestuderen dat Bahá'u'lláh "de Lamp van de Eeuwige voor de wereld en Zijn rechte, niet-afwijkende Pad temidden van de volkeren van de aarde"¹² heeft genoemd, een Boek waardoor "de gehele schepping in verbijstering is geraakt"¹³. Ze zullen zich aangespoord voelen om zich te richten op de centrale leringen van hun Geloof, zoals het Verbond,¹⁴ de soevereiniteit van God,¹⁵ de leerstelling van de "Allergrootste Onfeilbaarheid" van de Manifestatie,¹⁶ het absolute karakter van de goddelijke Wet¹⁷ en op Bahá'u'lláhs concept van vrijheid¹⁸. Alleen als ze rotsvast op dit fundament staan zullen ze worden begiftigd "met de volmaakste standvastigheid".¹⁹ Zij die niet vasthouden aan deze grondbeginselen, deze "verheven en fundamentele waarheid"²⁰ verkondigd door Bahá'u'lláh in de *Kitáb-i-Aqdas* in uitdagende en krachtige taal, zullen "verontrust" worden door "de stormen van twijfel"²¹, en de "uitspraken van de ongelovigen" zullen hun "ziel [...] in verwarring brengen."²²

Een andere uitdaging, wanneer het Boek wordt verspreid, zal de reactie van het publiek zijn. De kerken en al diegenen die het Geloof met weinig achting en met veel wantrouwen bekijken zullen niet aarzelen het Boek te beoordelen naar hun eigen maatstaven en aannames, en openlijk hun kritiek erop uiten.

De publicatie van het Boek in een westerse taal zal een beproeving zijn voor de bahá'ís zelf. Het was zeker geen toeval dat het Universele Huis van Gerechtigheid in 1987 de compilatie getiteld *Crisis en Overwinning* uitgaf. De Bahá'í-gemeenschap weet heel goed hoe de wisselwerking tussen crisis en overwinning, tussen triomf en tragedie, al vanaf zijn ontstaan vorm heeft gegeven aan zijn groei en ontwikkeling, en dat onder de meest gangbare crises die het Geloof hebben be-

10 Ridván Boodschap 1991.

11 Zie: Bahá'u'lláh, *Synopsis*, p. 14.

12 *Kitáb-i-Aqdas*, 186.

13 *Synopsis*, p. 20.

14 *Kitáb-i-Aqdas*, 1-4.

15 *Kitáb-i-Aqdas*, 7; *Tablets*, 8:16.

16 *Kitáb-i-Aqdas*, 47, 161-162, 99; *Tablets*, 5:14; 8:17-20.

17 *Kitáb-i-Aqdas*, 2-4; *Bloemlezing*, LXXXVIII (p. 119).

18 *Kitáb-i-Aqdas*, 122-126.

19 *Kitáb-i-Aqdas*, 163.

20 *Kitáb-i-Aqdas*, 163.

21 *Kitáb-i-Aqdas*, 163.

22 *Kitáb-i-Aqdas*, 163.

laagd de steeds terugkerende aanvallen zijn die van buiten de gemeenschap ertegen zijn ondernomen. De publicatie van de Aqdas in een westerse taal zal dit proces ongetwijfeld versnellen en de Zaak van God in een directe en meer intense confrontatie brengen met de krachten van ongeloof en vooroordeel dan voorheen is ervaren, en met de religieuze machtscentra van onze tijd. Bahá'u'lláh heeft Zijn volgelingen opgeroepen om *"de betogen van degenen die het Geloof Gods hebben aangevallen, te weerleggen"*.²³ Voor de verdediging van hun geloof zouden de bahá'ís, zowel individueel als collectief, er goed aan doen zich voor te bereiden met behulp van rationele, overtuigende en krachtige argumenten, gebaseerd op een standvastig geloof en een degelijk begrip van en waardering voor de fundamentele leringen van hun geloof en de voorzieningen van zijn Heiligste Boek.

Men moet niet vergeten dat Europeanen tegen het einde van de twintigste eeuw slecht toegerust zijn om zo een werk te begrijpen. Wat betreft hun religieus denken voelen Europeanen zich gebonden aan een late vorm van christendom die, zelfs al in zijn vroege geschiedenis, leerstellingen ontwikkelde die ver verwijderd zijn van zijn oorsprong en die afwijken van de leringen van het Bahá'í-geloof. Bovendien hebben driehonderd jaar van Europese Verlichting hun stempel op de kerken gedrukt. Zij hebben seculiere ideeën overgenomen die vaak niet overeenstemmen met de Joods-Christelijk-Islamitische traditie, waarin het Bahá'í-geloof is gegrondvest - iets wat al snel duidelijk wordt in een discussie met een theoloog. Een jonge katholieke theoloog, bijvoorbeeld, die het Bahá'í-geloof diepgaand en met veel interesse en sympathie had bestudeerd, was zeer verontrust toen hij ontdekte dat van de gelovige absolute onderwerping aan de goddelijke wet werd geëist. Hij zei dat hij niet de ene orthodoxie had verlaten om zich in de andere te storten. Hij schrok terug van het idee Gods wil in zijn pure vorm te hebben, de gelovige voorschrijvend hoe te handelen en te leven. Hij zei dat hij, van de twee, de voorkeur gaf aan het Evangelie, dat de individuele gelovige de vrijheid liet om zijn leven naar eigen oordeel te leiden volgens de heersende visie op mens, leven en gemeenschap.²⁴ Een ander geval bevestigt dit punt. Luise Rinser, een bekend Duits schrijfster, schreef recentelijk in een brief naar een bahá'í: "Natuurlijk, ik ken het Bahá'í-geloof al vele jaren. Echter, ik ben verontrust door één zin: 'Ware

23 *Bloemlezing*, CLIV (p. 193).

24 Toen ik deze argumenten hoorde, kwam een vers van de Qur'án in mij op: *"Zij verdraaien de tekst van het Woord van God"* (4:45) en Bahá'u'lláhs uitleg ervan: *"met verdraaiing van de tekst [is] datgene bedoeld, waarmee alle islamitische godgeleerden heden ten dage bezig zijn, en wel: de uitleg van Gods heilige Boek in overeenstemming met hun ijdele inbeeldingen en dwaze begeerten"* (Boek van Zekerheid, p. 53).

vrijheid ligt in de onderwerping van de mens aan Mijn geboden'.²⁵ Ik wil mijzelf aan niemand onderwerpen. Ik onderwerp mij alleen aan God in mijzelf, en ik vind mensen met autoritaire aanspraken zeer verdacht. Als een katholiek heb ik mij bevrijd van de dogma's van de kerk, door welke ik zo veel heb geleden. Daarom kan ik geen bahá'í worden".²⁶

En wat voor begrip kunnen we verwachten van de hedendaagse kritische geest met zijn diepgewortelde scepsis jegens religie, of van diegenen die religie beschouwen als een overblijfsel uit het verleden, uit-de-tijd, gedoemd tot uitsterven, een interessant maar desondanks zielig anachronisme, een poëtische schepping van het menselijke verstand die slechts heeft gediend om de mensheid te vergezellen zolang een wetenschappelijke verklaring van de wereld, gebaseerd op rede en logica, ontbrak?

Ongetwijfeld is de *Kitáb-i-Aqdas* zware kost voor de gemiddelde westerling. Toch, ongelooflijk als het mag klinken dat God opnieuw heeft gesproken bij monde van Zijn Boodschapper in de negentiende eeuw, in dezelfde tijd dat de filosofen "de dood van God" uitriepen, voelen velen, waaronder ook zij die zich al lang hebben afgekeerd van religie als een bron voor morele en sociale orde, sympathie voor de bahá'í-idealen van universele vrede, universele broederschap, het opheffen van alle vooroordeel en ongelijkheid, en zijn toewijding en bijdrage aan het verbeteren van de toestand van de mensheid in een zeer kritiek tijdsgewricht van zijn lange en veelbewogen geschiedenis. Desondanks zijn zulke mensen niet meer gewend aan concrete religieuze wetgeving met haar bindende regels, verboden en geboden, met haar eis van absolute gehoorzaamheid; een wetgeving die niet kan worden bevochten, ter discussie gesteld of bekritiseerd.

Het zullen niet alleen de concrete normen uit het Boek zijn die de kritiek van de sceptici zullen aantrekken, maar bovendien kan men verwachten dat het verschijnsel van goddelijke wetgeving en de manier waarop die zijn uitwerking vindt in de *Kitáb-i-Aqdas*, op een ernstig gebrek aan begrip en waardering zal stuiten, aangezien het volledig verschilt van door de mens ontworpen systemen van wetgeving en van onze hedendaagse juridische praktijk. Zoals alles wat door mensen wordt gepland, beslist, ontworpen en voltooid, is landelijke wetgeving een rationeel proces. De rede verlangt dat de codificatie van juridische normen systematisch gebeurt. De *Kitáb-i-Aqdas* is helemaal geen systematisch wetboek. Zijn

²⁵ *Kitáb-i-Aqdas*, 25 (*Synopsis*, p. 40).

²⁶ 'Persoonlijke communicatie', H. Knospe, mei 1992.

inhoud is zeer uiteenlopend en zonder *zichtbare* ordening.²⁷ Passages die de meest fundamentele leringen van het Geloof behandelen worden gevolgd door oproepen, waarschuwingen, aansporingen, profetieën, toespelingen etcetera. De wetten zijn, zoals Adib Taherzadeh heeft geschreven, "verweven met passages van geestelijke raadgeving en aansporing, van gewichtige uitspraken en goddelijke leiding" (*Revelation of Bahá'u'lláh*, p. 276):

"Er schijnt geen zichtbaar patroon te zijn voor het verweven van de twee [de geestelijke leringen en de wetten], noch is er tussen hen enige schijnbare verbinding. Na het uitzetten van enkele van Zijn meest uitgelezen leringen of het openbaren van enkele van Zijn raadgevingen en aansporingen, verandert Bahá'u'lláh plotseling van onderwerp en geeft één of meer wetten die uiterlijk geen betrekking hebben op het voorgaande." (*idem*, p. 277)

In een prachtige metafoor beschrijft Taherzadeh de manier waarop de *Kitáb-i-Aqdas* is geopenbaard:

"Bij het openbaren van de *Kitáb-i-Aqdas* kan Bahá'u'lláh worden vergeleken met een hemelse vogel wiens woonplaats in het rijk van de geest is, ver boven het gezichtsveld van de mens, zich verheffend in de geestelijke hoogten van glorie. In die toestand spreekt Bahá'u'lláh over geestelijke zaken, openbaart de waarheden van Zijn Zaak en ontsluit de glorie van Zijn Openbaring aan de mensheid. Van zulk een verheven horizon daalt deze onsterfelijke Vogel van de Geest plotseling en onverwacht af naar de wereld van stof. In deze toestand verkondigt Bahá'u'lláh wetten en legt ze uit. Dan neemt de Vogel opnieuw zijn vlucht naar de geestelijke sferen. Hier spreekt de Tong van Grootheid weer met

27 Als we zeggen dat goddelijke openbaring geen zichtbare ordening heeft, moet men niet concluderen dat het helemaal geen ordening heeft. Ook in de Qur'án heeft openbaring geen zichtbare ordening (de volgorde van de soera's kwam tot stand door een besluit van Kalief Ūthmán (*Shorter Encyclopedia of Islam*, 279). Toch, zoals onderzoek aan het Massachusetts Institute of Technology heeft aangetoond, is de architectuur van de Qur'án volledig gebaseerd op het getal negentien, terugkomend in een verbazingwekkend aantal voorbeelden. De Imám van de moskee in Tucson Arizona, Rishád Khalífa, heeft een verslag gepubliceerd van de resultaten van dit wetenschappelijk onderzoek (genoemd "al-hisábát al-elektrúníyyah wa mu'djizat al-Qur'án al-karím", "The electronic computation and the wonder of the Holy Qur'án", Beirut: Dár al-'Ilm li'l-Maláyín, 1983), om de goddelijke oorsprong van de Qur'án aan te tonen, concluderend dat geen menselijk wezen ooit een boek op zo een manier zou kunnen schrijven. Een meer uitgebreide editie van dit boek is zijn "Qur'án: Visual presentation of the Miracle" (Tucson, Arizona: Islamic Productions, 1982 [ISBN 0-934894-30-2]). Khalífa is zwaar bekritiseerd in Egypte vanwege deze publicatie en is ervan beschuldigd dat hij op de hand van de bahá'ís is, die het getal negentien als heilig beschouwen. Volgens de Maleisische krant "New Straits Times" (25 december 1992), is Khalífa vermoord.

majesteit en gezag, enkele van zijn uitgelezen passages openbaarend die als schatten zijn bewaard in de *Kitáb-i-Aqdas*." (*idem*, p. 276)

De wetten zelf zijn niet altijd het laatste woord over een onderwerp dat ze behandelen. Soms komt een onderwerp later weer terug, zoals bijvoorbeeld het verbod van opium in alinea's 155 en 190; de verplichte gebeden in alinea's 6, 10, 18; de Qiblih in alinea's 6, 137; de geboden betreffende zuiverheid in alinea's 46, 74, 76, 106; het verbod op strijd in alinea's 73, 95, 148, 183; het moedwillig doden van een persoon (moord en doodslag) in alinea's 19 en 62; onbedoeld doden van een persoon in alinea 188; de manier waarop men moet omgaan met de volgelingen van andere religies in alinea's 75, 144. Een systematische orde kan dus niet gemakkelijk worden geïdentificeerd.

Een protestantse theoloog schreef in zijn proefschrift: "In een onoverzichtelijke warboel volgen voorschriften voor aanbedding, organisatie, moraal en burgerlijk- en strafrecht elkaar op, willekeurig onderbroken door persoonlijke uitspraken." (Roemer, *Babi-Behai*, p. 109). Een andere protestantse theoloog, een bekende Duitse geleerde in het onderzoek van religie, aan wie de bahá'ís veel te danken hebben omdat hij één van de eersten was die het onafhankelijke karakter van het Bahá'í-geloof erkende, heeft de *Kitáb-i-Aqdas* een "mengelmoes van instructies" genoemd (Rosenkranz, *Die Bahá'í*, p. 56). Verder heeft Christian Cannuyer, hoogleeraar oriëntalistiek in België, van de *Kitáb-i-Aqdas* gezegd: "Nogal rommelig ... Het vertoont een onsamenhangende stijl, opgebouwd uit verscheidene stukjes en beetjes." (*Les Bahá'ís*, p. 70).

Echter, als vermeende deskundigen op het gebied van godsdienstgeschiedenis zouden ze geweten moeten hebben hoe onjuist hun oordeel is. Het Boek van God

foto: Adam Thorn

is nooit neergedaald in de vorm van een logisch ontworpen en ontwikkeld systeem van intellectuele uiteenzetting. Zijn wetten zijn nog nooit gevestigd in de vorm van een rationeel, systematisch gestructureerd ontwerp van algemene, abstracte normen. Het Woord van God is volledig anders. Het is een opzwellende, visionaire en indringende uitstorting, en niet systematisch gestructureerd, geen droge instructie in alledaagse termen. Het Heilige, het Goddelijke - het "*numinosum, tremendum et fascinosum*" zoals Rudolf Otto het omschreef - gaat in zijn kern het rationele en diens vormen van denken te boven. Het is daarom geen verrassing dat het Boek van God zich niet op een systematische manier presenteert. Noch de wetten van het Oude Testament noch die van de *Qur'án* zijn gegrondvest op een systematische manier. Het waren de theologen en wetgevers die ze later systematiseerden. Hourani illustreert dit punt goed: "De *Qur'án* bevat ook aanwijzingen voor antwoorden op enkele meer algemene ethiek-vragen, maar het is geen filosofisch of zelfs theologisch boek." (*Reason and Tradition*, p. 15). Het was te allen tijde aan de mens om de wetten van God systematisch te ordenen, hetgeen een essentiële voorwaarde is voor hun latere toepassing.

Bovendien is de wetgeving van de *Kitáb-i-Aqdas* niet definitief. Het Boek is geen "*numerus clausus*", het bevat niet alle wetten van Bahá'u'lláh. Sommige Tafelen, geopenbaard na de openbaring van de *Kitáb-i-Aqdas*, bevatten "bijkomende verordeningen die tot doel hadden de wetsbepalingen in Zijn Heiligste Boek aan te vullen".²⁸ Een appendix bij de *Kitáb-i-Aqdas* bevat de antwoorden die door Bahá'u'lláh zijn gegeven op de vragen van Zaynu'l-Muqarrabín, een voormalige mujtahid (islamitische wetsgeleerde), betreffende de toepassing van de wetten. Dit, samen met het principe van graduele toepassing van de goddelijke wet²⁹ is een niet-systematische procedure waaraan we zijn gewend door onze ervaring met door de mens gemaakte wetgeving. We moeten dit echter accepteren en begrijpen dat het

28 Shoghi Effendi, *God Schrijdt Voorbij*, p. 227; zie ook Taherzadeh, *Revelation*, p. 278.

29 Over het graduele toepassen van de goddelijke wet zie *Synopsis*, p. 16-17. De toepassing van monogamie is een voorbeeld. Monogamie is niet op ondubbelzinnige wijze geformuleerd in de *Kitáb-i-Aqdas*. De expliciete tekst verbiedt de man om meer dan twee vrouwen te hebben, echter benadrukkend dat hij tevreden moet zijn met een enkele partner (*Kitáb-i-Aqdas*, 63). De tekst geeft aan dat Bahá'u'lláh pleit voor monogamie. Na het heengaan van Bahá'u'lláh stelde 'Abdu'l-Bahá, de gezaghebbende vertolker van de leringen, duidelijk dat bigamie afhankelijk was van rechtvaardigheid, en maakte het zo afhankelijk van een onmogelijke voorwaarde. De evolutie van de toepassing van monogamie was vanwege het feit dat de gemeenschap van gelovigen ten tijde van de openbaring van de *Kitáb-i-Aqdas* voor het grootste deel een moslem achtergrond had, gedompeld in de islamitische traditie die vier wettige vrouwen toestond. Later, toen deze oude tradities werden verlaten, werd het grondprincipe van monogamie duidelijk opgedragen door de aangewezen opvolger van 'Abdu'l-Bahá (zie *Synopsis*, p. 79, no. 17).

Woord van God niet beoordeeld moet worden door rationele indelingen: "*Niemand kan de veelvuldige vereisten van Gods volmaakte wijsheid doorgronden*"³⁰ *) ... "*De Wil van God wordt niet beperkt door de maatstaven van de mensen, en God volgt hun wegen niet*"³¹ *) - en er is een vermaning die we al uit het Oude Testament kennen: "*Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten, noch zijn uw wegen mijn wegen, luidt het woord des Heren*".³² Bahá'u'lláh heeft zelf niet gewild dat de *Kitáb-i-Aqdas* beschouwd zou worden als een systematisch wetboek: "*Denkt niet dat Wij u slechts een verzameling wetten hebben geopenbaard. Neen, veeleer hebben Wij met de vingers van macht en kracht het zegel van de uitgelezen Wij verbroken*".³³

Desondanks is het boek voor het westerse denken, dat zichzelf diep heeft geworteld in de ideeën van de Verlichtingsfilosofie, een provocatie. Ja, het *élan*, de vitaliteit van de geest van Verlichting is uitgeput. De mensen voelen de kille bries van de rationele koelheid van de moderne tijd, ze voelen zich dakloos en verlangen naar de warmte van spirituele ervaring en naar een transcendente veiligheid. Tegenwoordig weigeren mensen een wereldbeschouwing die uitsluitend gebaseerd is op de immanente wereld. Ze geven zich echter liever over aan een nieuw irrationalisme en obscurantisme dan dat ze nieuwe "stenen tafelen" accepteren die de geboden van God dragen. Ze zoeken naar leiding en verlichting in astrologie, reïncarnatie-therapie, magisch-occulte praktijken, authentieke mythen van het Shamanisme, en velen van hen gaan te rade bij toekomst-voorspellers en astrologen, theebladeren en tarotkaarten. Alles wat ooit door de verlichte rede als "obscurantisme" werd gekenmerkt doet weer zijn intrede: magie, tovenarij, het geloof in heksen, de culte van Satan, animistische praktijken, zelfs het archaïsche bloedige ritueel offeren van dieren. Als dezelfde mensen echter de wet van God tegenkomen, vitten ze op de normen die hen vreemd voorkomen - niet in overeenstemming met hun verwachtingen in naam van die rede die ze daarvoor overboord hebben gezet.³⁴ Het doet denken aan één van Pascals gezegden: "*Incrédules les plus crédules. Ils croient les miracles du Vespasian, pour ne pas croire ceux de Moïse*" (*Pensées* B 816).

Wat is de reden voor deze tegenstrijdige houding? Het is natuurlijk geworteld in het verlangen van de mens naar vrijheid - in zijn vrijheid om te beslissen wat

30 *Tablets* 5:14.

31 *Tablets* 8:19.

32 Jesaja 55:8.

33 *Kitáb-i-Aqdas* ,5 en *Synopsis*, p. 24.

34 Zie mijn recente boek *Heilsgeschiede und Paradigmenwechsel*, p. 28 e.v.

goed en wat slecht is naar gelang zijn eigen ingevingen; zijn vrijheid om zijn eigen manier van leven te kiezen. De morele autonomie van de mens is één van de dogma's van de seculiere samenleving. Het is het onvoorwaardelijke, bindende karakter van de goddelijke wet, zijn absolute, die de moderne mens schuwt zoals de duivel heilig water schuwt. In plaats daarvan zijn het de obscure bronnen van waarheid waarin de mens blijkbaar vertroosting, betekenis, inspiratie, vervulling, verlichting en een verbreding van zijn bewustzijn lijkt te vinden, maar uiteindelijk vragen deze bronnen helemaal niets van het individu. Volgens hun boodschap draagt de mens het goddelijke in zichzelf. Daarom kan hij de waarheid, de maatstaven en nodige leiding voor het leiden van zijn leven, ontdekken door zich slechts naar binnen te keren. Volgens deze visie kan iedereen kiezen en beslissen wat hem het beste uitkomt, want iedere weg is even waar. De categorieën van juist en onjuist, goed en slecht bestaan niet meer. Deze sfeer van metafysische willekeurigheid waarin alles oké is, is de oorzaak van het succes van zulke alternatieve aanbiedingen van verlossing, de oorzaak waarom ze zo aantrekkelijk voorkomen: ze vereisen helemaal niets. Mensen kunnen hun absolute vrijheid behouden.³⁵ Deze ideeën vinden veel gemakkelijker en sneller aanhangers dan een religie die is gebaseerd op goddelijke openbaring die de tafelen van een nieuwe wet draagt met zijn uitdrukkelijke "Gij zult!".

Om een zinnige dialoog met de wereld aan te gaan, maar ook voor ons eigen begrip van de Zaak van God, zal het niet voldoende zijn om alleen onze kennis van de dogmatische fundamenten van ons geloof te verdiepen. We moeten ook de maatstaven van de hedendaagse seculiere samenleving kennen en begrijpen, en begrijpen dat het geen absolute maatstaven zijn die boven kritiek zijn verheven. Ze zijn het resultaat van een historisch proces en in hun kern relatief. We moeten begrijpen dat alles wat als gegeven wordt aangenomen en als immuun voor kritiek wordt beschouwd, al is het dan het resultaat van een historisch proces, beoordeeld moet worden naar de "*Onfeilbare Waag*"³⁶, het Woord van God voor dit tijdperk. In tijden van geestelijke omwenteling, als een nieuwe Boodschapper van God de mensheid heeft toegesproken, is het altijd moeilijk geweest om te accepteren dat het heilige Woord, dat deze waag vormt, de maatstaf is en niet "*'s mensen hersenschimmige theoriën*".³⁷

Bahá'u'lláh heeft de beroering voorzien die Zijn Boek zou oproepen, dat "*de*

35 Over de New-Age-Beweging zie mijn *Heilsgeschiede und Paradigmenwechsel*, p. 27 e.v. (Engelse uitgave in voorbereiding).

36 *Kitáb-i-Aqdas*, 99, 148, 183.

37 Bahá'u'lláh, aangehaald in *The World Order of Bahá'u'lláh*, p. 109 (*Beschikking van Bahá'u'lláh*, p. 16). Zie ook *Tablets* 11:15.

geest van de Geschriften" is, "die in de Pen van Heerlijkheid is geblazen, waardoor de gehele schepping in verbijstering is geraakt" (*Synopsis*, p. 20). Hij spreekt van "de angst en opwinding die de openbaring van deze wet veroorzaken in 's mensen hart", die vergeleken behoort te worden met "het huilen van de zuigeling die gespeend is van de melk van zijn moeder" (*Bloemlezing*, LXXXVIII). Vandaar Zijn raadgeving om tact, wijsheid, beleid en voorzichtigheid in acht te nemen, en Zijn aansporingen om de mensheid te leiden "in een geest van liefde en verdraagzaamheid" en datgene te vermijden dat "onrust en onenigheid kan veroorzaken of protest kan opwekken bij de achtelozen" (*Synopsis*, p. 16). Bahá'u'lláh verzekert ons:

"O Mijn dienaren! Treurt niet, wanneer in deze dagen op aarde door God dingen zijn beschikt en geopenbaard die niet met uw wensen stroken, want dagen van gelukzalige vreugde en hemelse verrukking staan u voorzeker te wachten. Heilige werelden vol geestelijke heerlijkheid zullen aan uw oog worden onthuld..." (*Bloemlezing*, CLIII, p. 193)

"Zouden de mensen de machtige beweegredenen van Gods Openbaring ontdekken, dan zouden zij zich zekerlijk van hun angsten ontdoen en, met een hart vol dankbaarheid, zich grotelijks verblijden". (*Bloemlezing*, LXXXVIII, p. 106) ■

*) Ongeautoriseerde vertaling.

Aangehaalde Literatuur:

- Bahá'u'lláh. *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*. Stichting Bahá'í Literatuur, Den Haag, 1979.
- Bahá'u'lláh. *Het Boek van Zekerheid*. Stichting Bahá'í Literatuur, Den Haag, 1976.
- Bahá'u'lláh. *De Kitáb-i-Aqdas. Het Heiligste Boek*. Stichting Bahá'í Literatuur, Den Haag, 1997.
- Bahá'u'lláh. *Synopsis en Codificatie van de Wetten en Verordeningen van de Kitáb-i-Aqdas*. Nationale Geestelijke Raad van de Bahá'ís van Nederland.
- Bahá'u'lláh. *Tablets of Bahá'u'lláh revealed after the Kitáb-i-Aqdas*. Bahá'í World Centre, Haifa, 1978.
- Cannuyer, C. *Les Bahá'ís*. Edition Brepols, België, 1987.
- Hourani, George F. *Reason and Tradition in Islamic Ethics*. Cambridge Uni-

-
- iversity Press, Cambridge, 1985.
- Pascal, Blaise. *Pensées*. Penguin Books, Harmondsworth, 1966.
- Roemer, Hermann. *Die Babi-Beha'i*. Verlag der Deutschen Orient-Mission, Potsdam, 1911.
- Rosenkranz, Gerhard. *Die Bahá'í. Ein Kapitel neuzeitlicher Religionsgeschichte*. Kreuz-Verlag, Stuttgart, 1949.
- Schaefer, Udo. *Heilsgeschichte und Paradigmenwechsel. Zwei Beiträge zur Bahá'í-Theologie*. Zero Palm Press, Prague, 1992.
- Shoghi Effendi. *God Schrijdt Voorbij*. Stichting Bahá'í Literatuur, Den Haag, 1983.
- Shoghi Effendi. *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters*. Rev. ed. Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, 1974.
- Taherzadeh, Adib. *The Revelation of Bahá'u'lláh*. Vol. III. George Ronald, Oxford, 1983.

Oorspronkelijke titel:

"'The Balance hath been Appointed': Some thoughts on the Publication of the *Ki-táb-i-Aqdas*", *The Bahá'í Studies Review* 3:1, 1993, p. 43-54.

Vertaald met toestemming van de redactie.

Opmerking: Indien geen paginanummer is gegeven, wordt naar Bahá'í-geschriften verwezen middels het hoofdstuk en de alinea's van de uitgave.

Het oorspronkelijke artikel is ook te vinden op de homepage van de Association for Bahá'í Studies, English Speaking Europe (ABS-ESE): <http://www.breacais.demon.co.uk/BSR/BSR.htm>
 (Het lidmaatschap van de ABS-ESE kost £15.- per jaar (reductietarief £10.-). Zend volledige credit-card gegevens inclusief naam van card-houder, adres, verlooptdatum, card-type aan ABS-ESE (Membership), 27 Rutland Gate, Londen SW7 1PD, UK)

Vertaling: Martijn Rep

* * * * *